

ČESKÁ REPUBLIKA

3 T 9/2012

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. září 2012 v Praze v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Kamila Kydalky a přísedících Jitky Brunnerové a Adrieny Savičové, t a k t o :

Obžalovaný

M. K. ,

nar. xxx xxx, státní příslušník Slovenské republiky, bez zaměstnání, bytem xxx, xxx, v České republice bez bydliště, t.č. ve vazbě Městského soudu v Praze ve Vazební věznici xxx xxx,

s e u z n á v á v i n n ý m , ž e

1) dne 8. 5. 2012 v přesně nezjištěné době, pravděpodobně ve 21,30 hod. v místě obývaném bezdomovci pod xxx xxx, v ulici xxx, v podnapilém stavu a po předchozí slovní rozepři i fyzické potyčce s poškozeným **P. O.**, nar. xxx, se slovy: „Já tě zabiju“, namířil na poškozeného ze vzdálenosti 1,5 – 2 metry níže popsanou nelegálně drženou střelnou zbraň, z níž na něho bezprostředně po sobě jdoucími výstřely třikrát vystřelil v úmyslu ho usmrtit, první rána nevyšla, ale druhým výstřelem byl poškozený zasažen do levé ruky tak, že došlo k průstřelu měkkých tkání v oblasti dlaně, v důsledku čehož utrpěl středně těžké zranění s obvyklou dobou léčení v délce 2 – 3 týdny, přičemž se následně podařilo poškozenému, po třetím výstřelu který ho minul, za pomoci svědka Z. Š. obžalovaného odzbrojit,

t e d y : dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného úmyslně usmrtil, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

2) v přesně nezjištěné době, pravděpodobně v roce 2007, v xxx, poblíž stanice metra xxx našel v popelnici na všeobecný odpad střelnou zbraň s podpažním pouzdrém a nejméně deseti náboji, kdy se jedná o domácí způsobem upravený původně expanzní revolver ROHM RG 89 upravený pro ráži 38 Speciál, bez výrobního čísla německé komerční výroby z roku 1994, původní ráže 9 mm, Knall a tuto si

ponechal, ačkoli se jedná o nelegálně drženou střelnou zbraň podléhající podle zákona č. 119/2002 Sb. registraci a lze ji nabývat a držet pouze na základě zbrojního průkazu příslušné skupiny, což obžalovaný neměl,

t e d y : bez povolení si opatřil a přechovával střelnou zbraň,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1) zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a
v bodě 2) přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **šesti (6) let nepodmíněně**, přičemž podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**,

podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dále ukládá trest **vyhoštění** z území České republiky, a to na dobu **pěti (5) let**.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se dále ukládá ochranné opatření, a to zabrání 1 ks původně expanzního revolveru Röh m RG 89 upraveného pro ráži 38 speciál německé výroby bez výrobního čísla původní ráže 9 mm, uloženého v současné době na Policii ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, oddělení služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, pracoviště Praha 5, Nádražní 16a.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeného u hlavního líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Trestná činnost M. K. je prokázána především výpověďmi poškozeného P. O. a dalších svědků přítomných v inkriminované době na místě činu, protokolem o rekonstrukci včetně přepisu videozáznamu a fotodokumentací k rekonstrukci, protokolem o ohledání místa činu, odbornými vyjádřeními z oboru balistiky, genetiky i fyzikální chemie, jejichž výsledky korespondují s výpověďmi osob přítomných na místě činu, ale i znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství stran poškozeného, a odvětví psychiatrie a klinické psychologie, stran obžalovaného. V případě nelegálně držené zbraně je pak usvědčován i vlastním doznáním a již zmíněným odborným vyjádřením z balistiky.

Obžalovaný M. K. trestnou činnost nepopírá. Na svoji obhajobu uvedl, že si toho moc nevybavuje. Zprvu uvedl, že myslí, že padl jen jeden výstřel, který směřoval někam do mostní konstrukce. Respektive poprvé výstřel nevyšel, poškozený si asi myslel, že pistole selhala, tak se na něho vrhnul a přitom vyšel druhý výstřel. Předtím vypil pět piv a vypil také přes litr krabicového vína s ostatními bezdomovci. Cítil se unavený, byl opilý a šel si lehnout. Pak si pamatuje jen útržky a podstatné údaje k průběhu a okolnostem střelby si příliš nevybavuje. Revolver držel v pravé ruce, byl v pololehu na boku, když ležel na své matraci. Poškozený O. stál poblíž jeho matrace a nějak se hádali. O. jej provokoval a říkal mu, aby se odstěhoval z míst pod mostní konstrukcí, kde přebýval s ostatními bezdomovci. Při provedené rekonstrukci uvedl, že poprvé výstřel nevyšel, poškozený

O. se přibližoval, proto výstřel opakoval, tentokrát již k výstřelu došlo, nicméně mířil vedle těla poškozeného. O. a svědek Š. k němu přiskočili a snažili se mu revolver vytrhnout, což se jim podařilo. Že je O. poraněný, nevěděl. Co se týká revolveru, ten našel asi před pěti lety v popelnici nedaleko stanice metra xxx, byl v podpažním pouzdru a bylo u něho asi deset nebo i více nábojů. Ponechal si ho proto, že se v budoucnosti chtěl nechat zaměstnat u strážní služby a udělat si zbrojní průkaz. Zbraň měl nedaleko zakopánu. Inkriminovaný den ji vykopal, protože zamýšlel, že se přemístí na xxx s ohledem na opakované slovní útoky poškozeného..

Poškozený P. O. vypověděl, že pod mostní konstrukcí v xxx xxx bydlí asi čtyři měsíce. Odtud zná i obž. K. a ostatní bezdomovce. V posledním období začalo docházet zvýšeně k hádkám mezi ním a obžalovaným, ale i mezi obžalovaným a svědkem P. Ve zvýšené míře docházelo také v této době k požívání alkoholických nápojů. Vzájemné hádky a potyčky vyvrcholily tím, že obžalovaný sdělil, že z místa pobytu odejde. V době, kdy došlo k útoku, taktéž požívali alkohol, on a svědek Š. seděli na gauči umístěném asi 1,5 metru od postele obžalovaného. Na tomto gauči již spal svědek P. Obžalovaný se začal předvádět, kdy již ležel v posteli ve vzdálenosti cca 1,5 - 2 metry od nich. Najednou vytáhl z pod matrace pistoli a se slovy „Ty hajzle, já tě zabiju“, namířil z polohy vleže pistoli na poškozeného O. Držel ji oběma rukama. Poškozený v té době seděl na posteli u svědka P., vedle něho seděl svědek Š. a naproti seděla svědkyně M. Obžalovaný na něj dál mířil, pak zmáčkl spoušť, v ten okamžik ale revolver nevystřelil. On a svědek Š. skočili na jeho postel, poškozený mu levou ruku s pistolí chytil, svědek Š. ho držel za pravou ruku a v tuto dobu došlo k výstřelu, v důsledku něhož byl P. O. poraněn na ruce. Do té doby nevěřil, že obžalovaný má skutečnou zbraň. Původně si myslel, že si obžalovaný dělá tzv. srandu. Pak ale vyšla ještě jedna rána, která šla kolem něho někam do prostoru. Pak obžalovanému pistoli vyrval a schoval si ji za pásek. Svědek Š. pak přivolal mobilem záchranku.

Svědka Z. Š. vypověděl, že v době incidentu svědek P. již ležel, svědkyně M. seděla v křesle, byla opilá, a poškozený O. seděl vedle něho na posteli P. Byla již tma, svítili si svíčkou. Obžalovaný byl na své posteli ve vzdálenosti asi 1,5 metru. Najednou slyšel obžalovaného, jak říká O. něco ve smyslu, že ho zabije a pak uslyšel ránu. O. najednou začala téct krev z ruky. Určitě střílel K. Jak došlo k odzbrojení obžalovaného si příliš nepamatuje, byl opilý, myslí, že se oba před výstřelem strkali.

Svědka K. P. zhodnotil opilost přítomných osob tak, že tam byla větší nálada, bylo toho dost vypito. V době incidentu už spal. Probudil jej svědek Š., který mu řekl, že P. O. má něco s rukou. Vytočil proto číslo 155 a dal telefon Š. Protože již spal, nic podstatného neuvedl, pouze to, že se O. s K. o něčem dohadovali. Jeho výpověď soud přečetl u hlavního líčení za souhlasu procesních stran dle § 211 odst.1 tr.řádu.

Svědkyně H. M. vypověděla, že byla také opilá. Popsala pouze polohu všech přítomných osob a v době po 21,00 hod. slyšela volat obžalovaného K. na poškozeného O., že ho zabije a pak následovaly dva výstřely. Co tomu přesně předcházelo s ohledem na opilost neví. Poškozenému pak zavázala ručnícem levou ruku, neboť ji měl prostřelenou. Svědek Š. pak volal záchranku a přijela i policie.

Z protokolu o ohledání místa činu pak bylo zjištěno soudem, že na zemi byl zajištěn revolver popsáný ve výroku rozhodnutí, dvě vystřelené nábojnice 38 Speciál, 3 kusy nábojů ráže 38 Speciál a další biologické stopy, které byly podrobeny odbornému zkoumání. Pro účely posouzení jednání obžalovaného M. K.

je nejdůležitější zjištění, že z ohledání revolveru v rámci ohledání místa činu bylo zjištěno, že v tomto šestikomorovém revolveru se nacházelo celkem pět nábojnic, z nichž dvě byly vystřeleny, tři zůstaly ve válci, přičemž jedna z nich nesla na svém dně stopu po úderu úderníku, kdy však rána nevyšla z důvodu selhání střeliva nebo samotné zbraně. To má význam pro tvrzení obžalovaného, že první rána nevyšla.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví balistika, jakož i z výsledku odborného pracovníka, pak bylo zjištěno, že stran zkoumané zbraně se jedná o upravenou původně expanzní zbraň a to revolver ROHM RG 89, upravený pro ráži 38 Speciál, bez výrobního čísla, původně v ráži 9mm Knall. Revolver je funkční a střelby způsobilý. Z pohledu z. č. 119/2002 Sb. o zbraních a střelivu ve znění novelizací se jedná o zbraň zakázanou, upravenou tak, aby jejím použitím mohly být způsobeny těžší následky, přičemž použité náboje ráže 38 Speciál jsou určeny do zbraní podléhajících registraci a lze je nabývat a držet pouze na základě zbrojního průkazu příslušné skupiny. Výtěrem hlavně byly zjištěny rozsáhlé stopy očazenin a mechanických nečistot. Zkoumané náboje jsou funkční, obě předložené nábojnice pak byly vystřeleny ve zkoumaném upraveném revolveru ROHM RG89 bez výrobního čísla. Technickou prohlídkou byla u jednoho z nábojů zjištěna velmi nevýrazná stopa zápalníku na zápalce (lehký otisk). Tvar a velikost této stopy neumožňuje její ztotožnění se zbraní, ve které k pokusu o odpálení došlo a zpracovatel odborného vyjádření se domnívá, že vzhledem k bezproblémové funkci zkoumané zbraně, když při zkušební střelbě vždy došlo k odpálení náboje, lze předpokládat, že tato stopa nemá se zkoumanou zbraní souvislost. V rámci výsledku však připustil možnost, že mohlo dojít v případě tohoto náboje k selhání zbraně, která nesla i stopy nečistot, což svědčilo pro verzi obžalovaného, že ji měl několik měsíců, možná i let, zahrabánu v zemi. V důsledku toho mohlo dojít i k selhání prvního výstřelu. S ohledem na stopy na náboji ale nelze jednoznačně prokázat, že i u tohoto náboje došlo alespoň k pokusu o výstřel z inkriminovaného revolveru. Nelze to však ani vyloučit.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví chemie pak bylo zjištěno, že byla zkoumána přítomnost povýstřelových zplodin ze zápalky náboje (částic GSR) na ruku obžalovaného K., poškozeného O. a svědka Š. Bylo zjištěno, že na stěrech zajištěných ze hřbetu a dlaně pravé ruky a ze stěru levé ruky obžalovaného K. byly nalezeny jednoznačně indikující částice GSR (tedy povýstřelové zplodiny). Na stěru z dlaně levé ruky obžalovaného nebyly nalezeny částice GSR. Na stěru zajištěném z levé ruky poškozeného O. byly nalezeny jednoznačně indikující částice GSR, na stěru z pravé ruky poškozeného pak nalezeny indikující ojedinělé částice GSR. Na stěrech z rukou svědka Z. Š. nebyla zjištěna přítomnost částic GSR. Tato zjištění svědčí pro verzi, že obžalovaný na poškozeného nejprve vystřelil po zamíření, rána nevyšla, pak došlo k potyčce o zbraň a k druhému výstřelu, který měl zranit poškozeného na levé ruce a následně i k třetímu výstřelu někam do prostoru.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky, kterým byl zkoumán profil DNA ze zajištěných a předložených stopách pak vyplynulo, že je možné konstatovat shodu profilu DNA u stopy označené číslem 2 (t. j. červená tekutina zajištěná na zemi) se srovnávacím vzorkem označeným jako P. O. Z předložené stopy označené číslem 3 (t. j. stopa zajištěná na pažbičce revolveru) se nepodařilo izolovat DNA v dostatečné kvalitě a množství potřebné ke stanovení profilu DNA.

V rámci zkoumání v oboru kriminalistika, **odvětví biologie** byly zajišťovány stopy z nábojů a dvou kusů nábojnic za účelem případné analýzy DNA a v rámci

zkoumání v oboru kriminalistika, **odvětví daktyloskopie**, kdy byly zkoumány tři náboje a dvě nábojnice, nebyly zjištěny ani částečně upotřebitelné daktyloskopické stopy či jiné.

Ze znaleckého posudku podaného znalcem MUDr. Jiřím Hladíkem z Ústavu soudního lékařství FN KV pak bylo zjištěno, že poškozený P. O. utrpěl dne 8. 5. 2012 průstřel měkkých tkání levé ruky. Zranění vzniklo vystřelením střely z palné zbraně, a to jednou střelou, kdy vznikl průstřel. Vstřel byl na malíkové straně v místě hlavičky 5. záprstní kosti, výstřel v oblasti hlavičky 2. záprstní kosti na dlaňové ploše. Střelný kanál probíhal od hřbetu malíkové strany levé ruky směrem k palcové straně na dlaňové ploše. Zranění nevedlo k poškození důležitých orgánů, nedošlo k poškození nervové cévního svazku ani k poranění kosti. Zranění poškozeného O. tak znalec hodnotí jako středně těžké, omezení v obvyklém způsobu života trvala po dobu delší jednoho týdne. Toto zranění poškozeného neohrožovalo na životě, nevedlo k poruše vědomí ani pohybové ztrátě, v případě neposkytnutí bezprostřední či včasné pomoci mu nehrozila smrt. Zranění, které utrpěl poškozený O. je obvykle spojeno s léčením v délce 2 – 3 týdny, kdy je nutný klidový režim a zvýšená osobní hygiena. Znalec byl k jednání předvolán, ale v den hl. líčení se omluvil z důvodu účasti při ohledání nálezu mrtvoly. Soud posudek za souhlasu procesních stran přečetl.

Z důvodu posouzení duševního stavu obžalovaného M. K. byli přibráni a u hl. líčení i vyslechnuti **znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie** MUDr. Petr Kubej a PhDr. Jiří Kloše, Ph.D. Z jejich závěrů vyplývá, že obžalovaný M. K. netrpí žádnou duševní chorobou ani duševní poruchou. XX Jeho pobyt na svobodě není pro společnost nebezpečný. Obecná věrohodnost obžalovaného není závažně narušena, je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Lze uzavřít, že jednání a chování obžalovaného nebylo ovlivněno chorobnou motivací, nejednalo se o zkratkovou reakci či afekt na základě chorobného rozhodnutí, byl plně schopen posoudit následky svého jednání.

Prostřednictvím PP ČR, Národní ústředny Interpolu bylo k osobě obžalovaného M. K. zjišťováno, zda není ve Slovenské republice držitelem zbrojního průkazu. Z odpovědi Ministerstva vnitra SR vyplývá, že tomu tak není. Pouze v roce 1994 byl vyšetřován pro zpronevěru osobního motorového vozidla. Držitelem průkazu není ani na území ČR. V současné době vůči němu není vedeno trestní stíhání. V rejstříku trestů ČR obžalovaný M. K. nemá záznam.

Ze zkoumání počasí a viditelnosti na místě činu v inkriminované době bylo zjištěno, že uvedeného dne bylo polojasno s teplotami cca 15 – 18 stupňů Celsia, prostor pod xxx není osvětlen žádným veřejným osvětlením, osvětlena je okolní vegetace světlem z veřejného osvětlení. Pod samotným xxx lze rozeznat po nástupu úplné tmy pouze obrysy osob a věcí, nicméně k útoku došlo před nástupem úplné tmy a prostor byl osvětlován světlem svíčky, jak je patrné z výpovědi svědků. Ze souhrnu svědeckých výpovědí i výpovědi obžalovaného, včetně jeho výroku adresovaného poškozenému O., je přitom patrné, vůči komu útok směřoval a nevznikají v tomto směru žádné pochybnosti, komu byla určena.

Střelná zbraň použitá při tomto útoku byla včetně zásobníku zajištěna a předána PČR, KŘ policie hl.m. Prahy Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál v Praze 5, Nádražní 16a. Má charakter zbraně, která podléhá příslušnému povolení a je střelbyschopná.

Na základě zhodnocení provedených důkazů je tedy nepochybné, že to byl obžalovaný, který měl v nelegálním držení zbraň, která se dostala do jeho moci nálezem. V tomto směru bylo zapotřebí vycházet z doznání obžalovaného stran nález zbraně. Jiné důkazy o původu či vlastnictví zbraně nejsou. Byl to obžalovaný, kdo vytáhl zbraň a namířil ji na poškozeného se slovy „já tě zabiju“. Následně se pokusil dle svého doznání vystřelit, rána však nevyšla. Tato situace lde odborného vyjádření i příslušného odborníka z balistiky nastat mohla. Zbraň nesla stopy nečistot, to mohlo ovlivnit její okamžitou použitelnost. Rovněž na jednom náboji byly zjištěny stopy, i když ne zcela jednoznačně průkazné v tom směru, že byl učiněn pokus o její výstřel z této zbraně. Jedná se však o pochybnost a tu je zapotřebí i podle zásady in dubi pro reo vykládat ve prospěch obžalovaného. Následně se strhla potyčka mezi obžalovaným, poškozeným a sv. Š. o zbraň. Dochází k dalším dvěma výstřelům, přičemž při jednom z nich je poškozený zraněn na ruce. Následně po odzbrojení obžalovaného je pak přivolána záchranná lékařská služba a i policie s ohledem na zranění P. O.

Trestná činnost obžalovaného M. K. je hodnocena jako zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je nepochybné, že pod vlivem alkoholu, po předchozím sporu s poškozeným a po slovech „Já tě zabiju“ určených poškozenému P. O. se opakovanými výstřely z velmi krátké vzdálenosti pokusil tohoto poškozeného usmrtit, přičemž ve svém počínání ustal až po duchapřítomném zákroku poškozeného a svědka Š. Útok spáchal nelegálně drženou zbraní, a proto je jeho jednání kvalifikováno ještě jako přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279/1 trestního zákoníku. Obžalovaný pomocí nelegálně držené zbraně zamířil na poškozeného, přičemž své jednání doprovodil nijak nezpochybnitelným slovním projevem svého úmyslu a to větou „Já tě zabiju“. Výstřel nenastal, jak tvrdí obžalovaný. Poškozený tvrdí, že jej výstřel minul. Nelze však s ohledem i na nález náboje v revolveru se stopami úderníku dospět k závěru, že verze poškozeného je pravdivější, než verze obžalovaného. Cvaknutí zbraně po zmáčknutí kohoutku slyšel i sv.Š. S ohledem na světelné podmínky nelze vyloučit, že se událost na počátku seběhla tak jak, jak tvrdí obžalovaný. Jelikož v tomto směru jsou zde již naznačené pochybnosti, přiklonil se soud k verzi obžalovaného, která je samozřejmě pro něj v určitém momentu výhodnější. Jedná se o trestný čin – zločin úmyslný. Úmysl obžalovaného byl doprovázen i slovním projevem, který kromě poškozeného slyšel i sv.Š. Úmysl obžalovaného směřoval k usmrcení, tedy zabití, poškozeného. Pouhou shodou okolností k němu nedošlo. Naproti tomu soud přihlédl nejen k doznání obžalovaného, k výše popsaným pochybnostem případu, ale i k osobě obžalovaného. Ten nebyl u nás soudně trestán a lze to konstatovat i o jeho dosavadním životě na Slovensku. Nelze pominout ani tu skutečnost, že vztahy mezi obžalovaným a poškozeným byly již delší dobu napjaté. Slovně se napadali. Poškozený jej neměl v oblibě, jelikož se dle jeho vyjádření obžalovaný choval způsobem, jako že ví vše. Navíc i inkriminovaný večer poškozený opět slovně obžalovaného vyhazoval z místa, kde ten sám pobýval již několik let. Navíc všichni aktéři požívali ve zvýšené míře alkohol. Pokud jde o hádky a vykazování obžalovaného z místa pobytu, považuje soud tuto situaci za takové okolnosti případu, které následně je třeba hodnotit i ve vztahu k ukládanému trestu. Jednání v tomto smyslu hodnotil soud jako jednání spáchané v pokusu, jelikož k fatálnímu následku na životě poškozeného naštěstí nedošlo.

Jelikož není pochyb, že se obžalovaný M. K. dopustil shora popsaného jednání a naplnil tak skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dále přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279/1

trestního zákoníku po stránce subjektivní i objektivní, je jeho uznání vinným z této trestné činnosti na místě. Pokud jde o trest, soud poukazuje na trestní bezúhonnost obžalovaného, který má dobré možnosti resocializace s ohledem i na své rozumové vlastnosti. Soud považuje za polehčující okolnost i tu skutečnost, že mezi obžalovaným a poškozeným byl již delší dobu napjatý vztah, poškozený jej vykazoval z míst, kde obžalovaný již delší dobu pobýval. S ohledem na tyto okolnosti případu pak soud dospěl k závěru, že je na místě obžalovanému uložit sice trest nepodmíněný, ale ještě vyměřený pod zákonem stanovenou trestní sazbu za podmínek dle § 58 tr.zákoníku. Jedná se o trest úhrný, jelikož jej soud ukládá za dva trestné činy. V souladu se zákoníkem byl zařazen obžalovaný pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Jelikož obžalovaný není občanem tohoto státu, nemá zde trvalé bydliště, zaměstnání a ani žádné rodinné vazby, byl mu uložen také trest vyhoštění a to na dobu pěti let.

Pokud jde o zbraň a střelivo, které byly v této kauze zajištěny, zde se majitel zjistit nepodařil. Jelikož nelze uložit v tomto případě trest propadnutí věcí, které nejsou majetkem obžalovaného, uložil soud ochranné opatření a to zabrání revolveru, který je uložen na součásti policie uvedené ve výroku rozsudku. Vyžaduje to podle § 101 odst.1, písm.c) tr.zákoníku ochrana bezpečnosti lidí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v téže lhůtě osmi dnů odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškození, kterým byla přiznána náhrada škody, se dále poučují o tom, že mají možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu zdejšího.

V Praze dne 4. září 2012

JUDr. Kamil Kydalka
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: